

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Anledning af Deres Majestæters Guldbryllupsdag havde Selskabets første Vicepræsident, Hs. Excell. Geheimekonferentsraad, Kammerherre, Baron *Bille-Brahe* og Selskabets Sekretær, Kommandør *O. Irminger* som Deputation paa Selskabets Vegne den Ære den 26. Maj at overrække Hs. Majestæt Kongen en smagfuldt udstyret Adresse af følgende Indhold:

„Til Hans Majestæt Kong Christian den Niende.
Deres Majestæt!

I dybeste Taknemmelighed for den Be-

vaagenhed, som Deres Majestæt i Egenskab af Protektor for det kongelige danske geografiske Selskab altid har ladet dette blive tildel, vover Selskabet paa denne for deres Majestæter saa store og betydningsfulde Højtidsdag at frembære de allerunderdanigste og varmeste Ønsker om Held og Lykke for kommende Aar.“

Hs. Majestæt paalagde Deputationens Ordfører at bringe Selskabet sin hjærteligste Tak og Hilsen.

Den østgrønlandske Expedition.

Ved Premierløjtnant i Flaaden **C. Ryder**, Leder af Expeditionen.

(Hermed Tavle IV og V).

„Hekla“ d. 28. Juli 1891.

I Isen $\left\{ \begin{array}{l} 72^{\circ} 26' \text{ N. Br.} \\ 9^{\circ} 56' \text{ W. L.} \end{array} \right.$

Hvad selve Planen for Expeditionen angaaer, da har den tidligere været meddelt her i Tidsskriftet ligesom ogsaa en Oversigt over tidligere Rejser til den nordlige Del af Grønlands Østkyst.¹⁾ Da Tidsskriftets Læsere saaledes ere temmelig orienterede med Hensyn til vort Kjendskab til denne Kyst og til det Maal, som den danske Expedition skal arbejde hen imod, behøver jeg ikke her at omtale dette nærmere, men kan gaa lige til selve Rejsen.

Fangstskibet „Hekla“, Kapt. *Knudsen*, som var fragtet til at føre Expeditionen til Grønland, ankom til Kjøbenhavn den 27. Maj 1891, og de følgende Dage bragtes hele Expeditionens Materiel, Proviant o. s. v. ombord.

Søndag den 7. Juni afsejlede vi fra Kjøbenhavn. Næste Dags Formiddag passeredes Skagen og d. 9. Lindesnæs. Om selve Opfejren, indtil vi mødte Isen,

er ikke meget at meddele. Den første Tid havde vi frisk Kuling af Nord, saa vi kom helt over under Skotland. Den 14. Juni gik vi nordom Shetlandsøerne. Vi havde derefter god Fremgang, saa at vi allerede den 20., 14 Dage efter vor Afgang fra Kjøbenhavn, naaede Iskanten paa $\left\{ \begin{array}{l} 68^{\circ} 12' \\ 13^{\circ} 5' \end{array} \right.$ Efter de Oplysninger, som vi havde indhentet de forudgaaende Dage af norske Skibe, som laa paa Bottlenosefangst østfor Island, laa Isen meget østlig og sydlig iaar, og nordlige og nordvestlige Vinde havde været fremherskende. Dette var for saa vidt gunstigt, som en Spredning af Isen derved kunde antages at have fundet Sted i alt Fald nordpaa.

Vi gjorde i de følgende Dage et Forsøg paa at komme ind i Isen her for at se, hvorledes Forholdene vare. Vi kom omtrent 7 Mil indenfor Iskanten, men da Isen her blev tættere og en frisk, sydlig Vind pakkede den endnu mere sammen, var der ikke noget Haab om at komme igjennem. Da vi havde hørt, at Islands Nordkyst var spærret af Is, og at nordlige Vinde havde været fremherskende, antog vi, at Chancerne for at komme gennem Isbæltet vare gunstige længere nordpaa.

Vi fulgte derfor op langs Iskanten, som med store

¹⁾ „Dansk Expedition til Østkysten af Grønland“. 10. Bind, 1889—90, S. 173 og „Tidligere Expeditioner til Grønlands Østkyst nordfor 66° N. Br.“ 11. Bind, 1891—92, S. 62.